

Протягом свого життя я прочитав багато різних творів. У кожного з них свій автор, своя доля і своє емоційне навантаження...

Коли я вперше взяв до рук «Кобзар», мені було лише 7 років. Тоді я небагато тямив у житті, і взагалі, мав інші інтереси, ніж читання книжок. Я поглянув і подумав: «Така гарна обкладинка! Напевно, дуже цікава книга». Проте, коли почав читати, вона здалася мені досить нудною.

Сьогодні, аналізуючи свою першу зустріч з «Кобзарем», я розумію, чому тоді подумав саме так. Для того, щоб зрозуміти всю сутність «Кобзаря», людина повинна мати національну свідомість та бути справжнім українцем не лише в паспорті чи на словах, а й глибоко в душі. Шевченко складав свої вірші з безмежною любов'ю до своєї землі, до свого народу і своєї країни. Саме тому, доки людина не доросте до цих почуттів, вона не зможе зрозуміти тієї глибинної суті, яку заклав у свої твори великий поет і син України.

Часи дитинства минули, і тепер «Кобзар» посідає гідне місце як у моїй оселі, так і у моєму серці. Ця велика книга стоїть поруч з не менш великою – Біблією. Я вважаю, що такий «тандем» є цілком виправданим, адже Біблія була дана людям як інструкція до життя, а «Кобзар» став такою інструкцією саме для українців.

Ніхто не знає, що з ним станеться через 20-30 років, але стосовно себе можу сказати, що я ніколи не дозволю, щоб мій «Кобзар» укритися пилом і був забутий на далеких полицях серед інших книжок.

ЛИСТ ДО Т. ШЕВЧЕНКА

Тетяна Безчасна

Тарасе, наш Ви дорогий!

Хочу Вам сказати: у нашому сьогодні стався «поворот крутий», а дещо, - як при Вашому житті: ось знову землі грабують, кати...

Та ми не здаємось!

Мову любити ми почали, шанувати, та, на жаль, це наші «брати» нападали на нас, та й не раз...

А ми, порвавши кайдани, з колін піднялись, послухавши Вашу пораду! Завдяки Вам, Великий Кобзарю, я не соромлюся мови, якою розмовляю. Бо патріотом себе я вважаю,